

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΑΛΛΟΘΑΛΠΗΣ ΦΡ. 10.

Μάσκερες φανταστικῆς
καὶ διασκεδαστικῆς.

Μιά γυναίκα με φουστάνι
τὴν Ἑλλάδα παριστάνει
τὴν Ἑλλάδα ποῦ γελάει ἀπὸ μέσ' ἀφ' τὴν καρδιά της
π' ὅλα βλέπει τὰ παιδιὰ της,
συφορὲς νὰ μὴ θυμῶνται, ξαφνικὰ νὰ λησμονοῦν
παλαιῶν καὶ νέων χρόνων,
ἄρμα δ' ἐκλαμπρον καὶ θρόνον
γανωμένου Καρναβάλου εὐλαβῶς νὰ προσκυνοῦν.

Μιά γυναίκα με φουστάνι
τὴν Ἑλλάδα παριστάνει
κι' ἕνας Κόντες σὸ πλευρό της πῶχει μύτη στρογγυλή
καὶ πιερό περιβολή,
με πολύχρωμα τὴ ρένει, κομφετί καὶ τὴ στολίζει
καὶ σιγὰ τὴς ψιθυρίζει
« Δὲς μητέρα λατρευτὴ,
κι' λαμπρὰ καὶ σωτηρία μεταρρύθμισις κι' αὐτὴ! »

Κι' ἄλλη ντάμα πιδ ψηλὴ,
παριστάνει τὴ βουλή
κι' ἔχει φόρεμα φτιασμένο μελογιῶν, λογιῶν μουτσούνες
καὶ κρατεῖ στήν ἀγκαλιά της, τσαρλατάγους καὶ
(κουτσούνες)
κι' ἀφ' τὴς τόσες τὴς κουτσούνες διακρίνεται πολὺ,

μιὰ ποῦ στῶνα της τὸ μάτι, λούσου στέκεται γιαλί,
κι' ἂν ἐγὼ δὲν κάνω λάθος,
πάει ρίσκιο νᾶν' ὁ Ἄθως.

Ἕνας γέρως με τῆς κοῦδες
καὶ με κέφι φοβερό,
ἑβδομήντα μαιμοῦδες
ἔτοιμάζει γιὰ χορὸ
κι' ἡ καυμένες ἡ μαριόλες,
ἐπειδὴ τὸν τρέμουν ὅλες,
ὅλους τοὺς χοροὺς χορεύουν
σὰν κοκῶνες ζηλευτές,
κι' ἕνα κόκκαλο γυρεύουν
γιὰ νὰ γλύψουνε κι' αὐτές.

Ἄρα τίς ἐστὶν ὁ γέρως ; Ποιὲς ἡ μόμολες ἐκεῖνες ;
ποιὰ ἴαι τούτ' ἡ μασκαράδα ποῦ χορεύει στῆς Ἀθήνες

Μιά κασέλα ποῦ ξιφῆρεις τὴν προσέχουνε φρουροί,
τὸ ταμεῖον τῶν Ἑλλήνων παραστένει κι' ἱστορεῖ
καὶ στὶν κάθε της γωνία τρύπα βλέπει μυστικὴ
ποῦ περνοῦν οἱ πιδ μεγάλοι καὶ καπάτσοι πόντικοί,
κι' ὅ,τι μερτικὸ τοὺς πέσει,
ροκκανίζου ἐν ἀνέσει
κι' ὅταν ἐβγουν με προκοίλι,
σεβαστὸ, διάσημ,
τοὺς κρεμοῦν οἱ ἄλλοι φίλοι,
τὸ χρυσὸ παράσημο.

Ἕνας μῦλος ποῦ γροῖζει καὶ ποτὴ δὲν ἀποστένει,
βουλευτοῦ τῆς ὀμνησῶνης, χαρακτῆρα παραστένει.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΟΥΡΙΟΥ
ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ
ΑΙ. 5441 φ 30031

Ο Σουσάνης κι' ο Μαρῆς,
λέν' κουδέντες π' ἀπορεῖς.

Καί τὸ φάρι τὸ μεγάλο, ἱστορίζει καὶ δηλοῖ,
βουλευτὴ Κεφαλλονίτη ὅταν εἶναι στὴ βουλή.

Τὸ καράβι π' ἀρμενίζει σ' ἓνα πέλαγο μεγάλο,
γενικῆς παραλυσίας καὶ φοικτῶν ἀνομιῶν,
ποιὸς πολίτης ἀμφιβάλλει πῶς μπορεῖ νὰ εἶναι ἄλλο,
ἀπ' αὐτὸ τὸ θεῖον κράτος τῶν Γρεκύλων καὶ Ῥωμῶν;

Σ — Ἐνθουσιάζτηκα, Μαρῆ, τὴν Κυριακὴ τὴν ἄλλη
ποτὲ δὲν ἐπερίμενα πῶς τέτοιο καρναβάλι,
θὰ ἴδοιμε στὴν πατρίδα μας, στῆς τεμπελιᾶς τὸν τόπο.
ποῦ κι' ἓνα καλημέρισμα τὸ θεωοῦμε κόπο.
Ποτὲ δὲν ἤλπιζα νὰ ἴδω τόσο ζωὴ καὶ μπῆσι
σ' ἀνθρώπους π' ἔχουν δυσκολιὰ γιὰ νὰ σοῦ ποῦν "ἀντίο,,

Ὁ λαγὼς πῶχει σπιροβνια καὶ γαλόνια καὶ σπαθι,
καὶ τσακίναται καὶ τρέχει ναῦρη τρύπα νὰ χωθῆ,
εἶναι μάσκαρα, νομίζω, περισσῆς ἐπιτυχίας,
παριστῶσα τοὺς στρατάρχας ἐν καιρῷ ἀφίμαχίας,
ὡς ἐπίσης τὸ λιοντάρι ποῦ βρυχάται φοβερό,
εἶναι μάσκαρα σπουδαία
ποῦ σοῦ δίνει μιὰν ἰδέα
τῶν Ἑλλήνων σπαθοφόρων κατακτῶντων ἐν χορῷ.

Α οὐ πῶς διεσκεδάσατε;
Μ. — Ἐγὼ κι' ἐγὼ Σουσάνη
νὰ γλαθῶ, ἐκόντεψε, μ' ἐκεῖνο τὸ σεργιάνι
καὶ βποντας σὲ κίνησι τὴν κοινωνία ὅλη
δὲν ἤμωρῶσα νὰ πεισθῶ πῶς εἶμαι στ' Ἀργοστόλες

Κι' εἶναι μασκαράτα βέρα,
ὅταν βλέπεις τὸ καβοῦρι, τὸ χταπόδι, τὴ σουπά,
νὰ πετιέται στὸν ἀέρα,
πρῶτο π' ἀκουστῆ στὸν πάτο, τῆς τορπούλασμας γτυπιὰ

καὶ τόσο μ' ἐθελξε πολὺ
ἐκεῖν' ἡ μέρα ἡ τρελλή,
ποῦ τὰ στοιχὰ τ' Ἀργοστολιῶν τ' ἀπάντεκα στὸ δρόμῳ
καὶ δὲν μώκανα, ὅπως πρὶν ἐντύπωσι καὶ τρόμῳ
καὶ μώφραινόνταν ἀνθρώποι, ὅλος διόλου νέσι,
ὁ Κλίμικς, ὁ Πολύβιος, κι' οἱ δύο Ῥιγγινάιοι.

Νὰ χοράκια, νὰ καὶ γλάροι ποῦ πετοῦν ἐδῶ κι' ἐκεῖ,
ἄρα νᾶνε διχηγόροι καὶ δετόροι νηστικοί,
ἢ μὴν εἶναι νόες ἄλλοι, σ' ἔργα πιὸ ψηλά δισμένοι,
ἤγουν διάκοι καὶ παπάδες νεοχειροτονισμένα;

Σ. — Τί νὰ σοῦ πῶ, τί νὰ σοῦ πῶ, πρέπει νὰ πᾶσω κάτῃ
νὰ γίνω γῆς νὰ μὲ πατῆ αὐτὸ τὸ Κομητᾶτο
πῶκαμ' ἔλπος, τὸν τόπο μας διαόσιμα χρόνια νάρτη
μ' ἓνα καὶ μόνο πῶστητε τῆς ἀμιλλας κατάρτι:
καὶ δηλαδὴ φαντάζομαι ποῦ θάρτανε τὸ μπῆσι,
ἂν ἦθε στήται δύο!

Χαίρετ' ἡ τρελλὴ ψυχὴ μου ποῦ ἠτύχησε νὰ βλέπῃ
μασκαράδες καθὼς πρέπει
καὶ γι' αὐτὸ μετὰ μεγάλης, εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς
μ' εἶδατε κι' ἐμὲ νὰ γίνω, πρῶτος πρῶτος μασκαρᾶς.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΜΟΝΤΕΣΑΝΤΟΣ.

(Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐν τῷ ἐνταῦθα ναῷ
τοῦ ἁγίου Γεωργίου προεχειρίσθη παρὰ τοῦ Σ' Ἀρ-
χιεπισκόπου εἰς πρεσβύτερον μετὰ τοῦ τιμητικοῦ
τίτλου τοῦ Ἀρχιμανδρίτου ὁ τέως Ἀρχιδιάκκος κ.
Ἀριστοτέλης Μοντεσάντος ἐκλεχθεὶς παρὰ τῆς ἐν
Βενετία Ἑλληνικῆς κοινότητος ἐφημέριος τῆς ἐκεῖ
ἐκκλησίας παρ' ἣν πρὸ ἔτους διηκόνει. Ἡ ἐκλογή αὐ-
τῆ τοῦ κ. Μοντεσάντου διαπελοῦντος συνάμα καὶ
διδασκάλου ἐν τῷ ἐν Βενετία Ἑλλ. σχολείῳ, εἶναι
ὑπὸ πᾶσαν ἐποψίν ἀρίστη διότι οὗτος τυγχάνει κλη-
ρικὸς εὐπαιδευτος καὶ εἰμεθα πλέον ἢ βέβαιον ὅτι
καὶ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ ἐπαξίως θὰ ὑπηρετήσῃ
καὶ τιμὴν περισσὴν ποιήσεται τῇ ἰδιαιτέρᾳ αὐτοῦ πα-
τρίδι Κεφαλληνία.

Ἄχ! εἶς ποικατεθήκετε στὰ σκότια τοῦ Δραπάνου,
χωρὶς ποτὲ καμμιὰ χαρὰ στὸν τόπο σας νὰ ἴδητε:
γιατί νὰ μὴν εἶν' εὐκολο νὰ σηκωθῆτ' ἀπάνου,
εἰς ὄρας ποῦ Καρνάβιλος ἐδῶ φιλοξενεῖται!
εἰς ὄρας π' ἀνεστράφησαν τὰ ἔθνη κι' οἱ ὄροι,
κι' ἐγένικ' ἡ πατρίδα μας Παρῆσι μετ' τὸ ζῆρι:
εἰς ὄρας ποῦ κι' οἱ ἄγοντες Ἀγαθαγγέλου βίον,
πᾶνε στὸν Ἀριστόβουλο καὶ τοῦ Ζητοῦν βραδείαν!

Μ. — Ἀληθινὰ· τί κίνησις, τί κόσμος γυναικεῖος
καθένας καὶ τὴ νόνα του τὴν ἔστρενε μαζί του
ἀφοῦ ὑποχρεώθηκε νὰ κλείσῃ κι' ὁ Φωχίως
ποῦ μόνον στο γηροσπῆσι του σφαλεῖ τὸ μαγαζί του.

ΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΖΙΖΑΝΙΟΝ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ
ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΜΟΥΣΕΙΟΥ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

Σ. — Τό ἀπ' αἰῶνος σήμερον, μυστήριον τελείται·
 διασκεδάζον δηλαδή κι' οἱ σοβαροὶ πολῖται!
 καὶ μασκαράδες γίνονται,
 καὶ μὲ χαρτάκια ραίνονται·
 καὶ τὴ στιγμή ποῦ ἐν πομπῇ καὶ πλήρει παρατάξει
 ἐρχόταν ὁ Καρνάβαλος μὲ τὸ χρυσὸ τ' ἀμάξι,
 κι' ἀπὸ χαρὰ πηδούσανε,
 αὐτοὶ ποῦ τὸν κλουθούσανε·
 ὁ σιῆρ Σταυράκης ὁ Φουκᾶς, καταμεσίς τοῦ δρόμου
 εὐρέθηκε κι' ἐρώναζε " Ἄς κάμω τὸ σταυρὸ μου! ",

Ἐπίστευες πῶς θάβλεπες σὲ τέτοια σιβηρότη,
 μελίτσι νὰ σοῦ βγένοινε παληάτσι καὶ πιερῶτοι;
 Ἐπίστευες πῶς θάβλεπες τ' Ἀργοστολιῶν κυράτσα
 νὰ χερσικῶν κομφετί καὶ νὰ στὰ ρίχνη φάτσα;
 Καὶ αὐ ἐπίστευες ποτὲ πῶς θάρτε καρναβάλι,
 ποῦ νὰ μπορῆς νὰ ρίχνεσαι στὴ μία καὶ στὴν ἄλλη
 μὲ τὰ χαρτάκια τὰ ψηλά, χωρὶς τὸ φόβο νάχης
 μήπως τὸ πεζοδρόμιον γίνει πεδῖον μάχης;

Μ. — Οὔτε γιὰ κόσμο μ' ἔμελλε οὔτε γιὰ μασκαράδες
 τὴν ὥρα ποῦδα κι' ἀρχισαν αὐτὰ τὰ παιγνιδάκια
 κι' ἐπῆγα κι' ἐντρομώχτηκα κοντὰ μὲ τῆς κυράδες
 γιὰ νὰ γιομίσουνε κι' ἐμὲ τὰ μούτρα μου χαρτάκια.

Καὶ τόσα μ' ἔβαν' εὐτυχῇ
 ἐκεῖν' ἢ χάρτινη βροχῇ,
 ποῦ κάθε μὲν ἀρκάντισσα πῆγα κι' ἐπαρακάληα,
 καὶ τέλεγα, μὰ σὲ ρ' ζο λὶ,
 γιὰ νὰ βυστάξουν πιὸ πολὺ,
 ρίχνετ' ἀπὸ λιγώτερα, ρίχνετ' ἀγάγια - γάγια! ,,

Σ. — Καὶ μήπως λὲς πῶς ἔφερε μὴ ἀέτοια εὐθυμία
 στὴν πελαμένο τόπο μας, ἢ μάσκακα μοιάχα;
 Ἡ πρόδος ἀκινύσει ἀπ' ὅλα τὰ σημεῖα·
 ἢ δὲ γνωρίζεις σάχα
 παντοειδῆ πῶς γίνονται πρόδου πατατράκια,
 καὶ τὰ παληὰ τὰ ἔθιμα ὁ τόπος τὰ κλωτσάει,
 ἀπόδειξις, ποῦ σήμερα κι' ἡ πιὸ μικρὴ μπαράκα
 σὲ προσκαλεῖ τὸ σούρουπο γιὰ νὰ σοῦ δώσῃ τσαί!

— Μοῦ τῆπανε καὶ τοῦ τσαγιοῦ τὰ τόσα πανηγύρια,
 μοῦ ἔπανε πῶς θαυμάζουνε τὸν οὐρανὸν τὸν αἴθριον
 καὶ σμυθάρια κομψοῦν καὶ τὰ λοιπὰ τιμῆρια,
 καὶ δίδεται κατὰ τοῦ λὲς, τὸ τσαί τὸ ὑπαίθριον

καὶ πίνει κάθε θηλυκὸ
 τὸ τσαί τὸ ρομαντικὸ,
 μὲ μπίσκουιτς καὶ γάλα,
 κι' ἀξένουε τὰ φόντα του καὶ γίνονται μεγάλα.

Σ. — Ἄχ! πότε, δύστυχε Μαρῆ, κι' ἐμεῖς θ' ἀξιωθοῦμε,
 σὲ βράχους νὰ ξαπλώσομε, σὲ χόρτα νὰ στρωθοῦμε,
 εἰεὶ ν' ἀπολαυθάνωμεν τὸν ἥλιο τοῦ Φλεβάρη,
 νὰ μπουρμπουλίζῃ δίπλα μας, νερὸ στὸ σαμοβάρι
 κι' ἀπὸ τὸν κόμοιο τὸ μικρὸ κι' ἀπὸ τὴν κάθε τρέντα,
 μονάχα γιὰ τὸ τσαί μας νὰ γίεται κουδέντα.

Με — Ἀπορατίζουτε λοιπὸν στὴν αἰρινὴ κρεπάλη
 νὰ γανωθοῦμε πάλι;
 Αἴριο ποῦ θὰ καίγεται ὁ τόπος πέρα, πέρα
 καὶ πεισματώδης θ' ἀναβῆθ' ἡ χαρτοπολέμου φιέρα,
 αἴριο ποῦ θὰ κάφουε στὸ Λαζαρέτο κάτω
 τὸ σῶμα τοῦ Καρνάβαλου τοῦ Μεγαλειοτάτου
 καὶ θ' ἀκουστοῦν ἐξαφνικὰ καὶ τηλεβόλων κρότοι,
 καὶ μὲ τὸ " Δόξα τῷ πατρὶ ,,
 θὰ πεταχτοῦν οἱ δύο γιατροὶ,
 στὰ γένεα τοῦ Καρνάβαλου φαιτὰ νὰ βάλουν πρώτοι.

Σ. — Πόλεμος αἴριο, Μαρῆ, θὰ γένη λυσσασμένος
 κι' ἀπὸ τὰ τώρα φρόντισε νὰς' ἐφωδιασμένος
 ἀπὸ φουσέκια κομφετί
 κι' ὅπως τὸ ἔθνος ἀπαιτεῖ,
 πολέμα, χτύπα, θέριζε, καὶ μὴν ὑποχωρήσης,
 σὰ Μαστραπᾶς ταξίαρχος στὰ χρόνια τῆς Λαρίσσης.

Στὸν αἰρινὸν τὸν πόλεμο ποῦ σμπάρρο δὲν θὰ πέσῃ,
 πρέσεξε μὴν ἀπατηθῆς
 καὶ πάρης καμινῆς κυρᾶς τὸν κοῦκο τις γιὰ φέσι
 κι' ἀπὸ τὸν πόλεμο, βροθῆς,
 ἀπάνου στὸ ἀρτίστικο, κομψὸ σου καμαράκι
 ἀλλάζωντάς, ποκάμισο, σκαρτσούνια καὶ σωβράκι.

ΚΟΜΦΕΤΙ διὰ τὸν αἰρινὸν χαρτοπόλεμον πωλεῖται εἰς τὸ
 βιβλιοπωλεῖον τοῦ Νικολάτου μὲ μεγάλην εὐθυμίαν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΕΠΙΣΗΣ καὶ τὸ πρακτορεῖον τῶν ἐφημερίδων ἔφερε ἀπὸ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 τὰ ἴδια πνευματικὰ κομφετί καὶ σπεύσατε τὸν ἐξατληθῶσι
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΦΟΡΑ.

Τὸ γαλατένιο μούτρο σου, σούπα νὰ στὸ φιλήσω
— θυσία ποῦ θὰ πλῆρωνα καὶ μ' ὄλα μου τὸ αἷμα —
μ' ἀμέσως ἐκιτρίνησες καὶ μούπες νὰ σ' ἀφήσω
κι' ἔκαμε τὸ κιτρίνισμα τ' ἄσπρα σου μούτρο, κ ρ έ μ α
καὶ τώρξ ὄσα κι' ἂν σοῦ πῶ θὰ πγένουε χαμένα
γιατὶ πολὺ, τὰ μούτρα σου, τὰ βλέπω ξυνησμένα!

Μ.

ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΑ.

Μεθ' ὄλας τὰς ἀξιολόγους προσπάθειας
τοῦ Κομητάτου διὰ τὸν ὅσον ἐνεσσι λαμ-
πρότερον πανηγυρισμὸν τῶν Ἀποκρέω,
καὶ μεθ' ὄλας τὰς ἐπιτελεσθείσας ἀξιο-
λόγους προπαρασκευάσας, παρήλθον καὶ αἱ
δύω Κυριακαὶ μας ὡς Μεγάλαί Πα-
ρσκευαί, κατὰ τὰς ὁποίας μάτην
ἐσταυρώθησαν τόσα ἄθῶα χαμί-
νια... εἰς τὴν ἀναρρίχῃσιν
ἐπὶ ἰστῶ.

*

Ἐν τῷ προγράμματι τοῦ Κομητάτου
ἀνεγράφετο ὡς διαγώνισμα καὶ ἡ "κα-
τάδα", ἀλλ' ἐπειδὴ οὐδὲως ἐνεφανί-
σθησαν οἱ ἀναμενόμενοι κανταδόροι, ἤρ-
χισεν, ἀπελπισθὲν τὸ πλῆθος τῶν θεα-
τῶν (;) νὰ ψάλλῃ εἰς τὸ Κομητάτον...
τὸν Καρναβαλλόμενον.

*

Ἡ μόνη δασὶς ἐν τῇ ἐρήμῳ... τῶν
Δικαστηρίων ἦτο ἡ φιλαρμονική μας, ἡ
ὁποία χαριέστατα μᾶς ἐν-έπαιζεν ὡ-
ραιωτάτας πόλκας ἀλληλοδιαδόχως.

*

Καὶ μία σχετικὴ διάδοσις:
Λέγεται ὅτι ἐπεδόθη μὴνυσις κατὰ
τοῦ Κομητάτου, ὡς μὴ λαβόντος τὴν
δέουσαν ἐγκρισιν τοῦ διορισμοῦ του ἐκ τοῦ
χωρίου Κομητάτα. Οἱ πονηρότεροι ὑπο-
θέτουσιν ὅτι εἰς τεῦτο συνέτεινον, ἰερο-
κρυφίως, οἱ Κολόμποι, ἐκ φθόνου!

*

Τὸ μόνον ὄπερ ἱκανοποίησεν εὐσυνείδη-
τῶς

τὸν τόπον, εἶναι ὅτι αἱ εἰσπράξεις ἐκ
τῆς ἐξέδρας ἀνῆλθον εἰς τόσῳ μέγα ποσόν,
ὥστε ἀπεφασίσθη, ἀξιεπαίνως, ἡ ἰδρυσις
βρεφοκομείου ἀμιλλωμένῳ πρὸς τὰ εὐ-
ρωπαϊκώτερα.

*

Καὶ ἐν Κολομπία, κατόπιν τῆς ἀνω-
τέρῳ εἰδήσεως, ἀπεφασίσθη, ἐν πνεύματι,
εὐγενούς ἀμιλλῆς, ὅπως αἱ εἰσπράξεις ἐκ
τοῦ Οὐβροῦ ἀρ, χρησιμοποιηθῶσιν εἰς
ἰδρυσιν... δὺω βρεφοκομείων.

*

Ἐν τούτοις, μεθ' ὄλας τὰς ἀποτυχίας
τοῦ πανηγυρισμοῦ τῶν Ἀποκρέω, ἐλπί-
ζεται ὅτι τὸ Κομητάτον θὰ ἦναι ἱκανὸν
νὰ ἐπιφέρῃ κατὰ τὴν τελευταίαν Κυρια-
κὴν τὴν δέουσαν θεραπείαν, πολὺ
μᾶλλον ἀρῶν εἰς τὰ μέλη του συγκατα-
ριθμεὶ καὶ... ἐπιφανεῖς ἰα-
τρούς.

*

Καὶ μία συναφὴς σκέψις.
Εἰς τὸ ἐξῆς ὁ ὑβριζόμενος ἐν μέσῳ
πλατεία, λ. χ. ὁ ἀποκαλούμενος
μασκαράς, ἀντὶ νὰ καταφεύγῃ εἰς
τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον, θὰ προσκαλῇ
κατ' οἶκον, συμβούλιον ἐξ ἐπιφανῶν
ιατρῶν διὰ τὴν ἐκδίκασιν!

*

Καὶ κατὰ τὸν ἀνωτέρῳ ὄρον, φυσικῶ
τῷ λογῷ, οἱ ἀσθενούντες, λ. χ. οἱ προ-
σβαλλόμενοι ὑπὸ ἰνφλουέντσας, θὰ
προσάγονται δέσμιοι, καὶ ὑπὸ ἰσχυρὰν
συνουσίαν μετ' ὄπλου λόγγιν. ἐνῆπιον
τοῦ κακοῦργιοδίκου!

Καὶ τοῦτο λησμονηθὲν:
Μετὰ τὴν ἀπονομὴν τοῦ βραβείου εἰς
τὴν ματκαράτα τοῦ... Μικροῦ Να-
πολέοντος,, πολλοὶ τῶν ὑπεράγαν
φιλάγγλων, ἀπεδοκίμασαν δαιμόνως
τὸ Κομητάτον, ὡς σκανδαλωδῶς ἐπίδει-
ξεν τὸ φιλο-γαλλικὸν πάθος
τοῦ.

*

Καὶ εἰς ἱστορικὸς διάλογος μεταξὺ δῶ
νεοφωτιστῶν ἀίλιφικῶν ἐπὶ τῆς μασκα-
ράτας τῶν ἡλικιῶν,
— Τί παίστανεῖ, πασκαλῶ, αὐτὴ ἡ
σιλουετ;
— Παίστανεῖ τὰς ὀκτώ ἐπε-
χὰς τοῦ ἔτους: ὡα invention.

Shylock.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὰ βραβεῖα τοῦ Κομητάτου διὰ τὴν
αὔριον Κυριακὴν ὀρίσθησαν ὡς ἐξῆς πρῶ-
τον δραχ., 150. δεῦτερον 100, τρίτον 75
καὶ τέταρτον 50.

— Ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ ἀξιε-
παίνου νέου κ. Ἀντωνίου Καλοῦδῃ τα-
μίου ἐν τῷ ἐπιτύθῃ τελωνεῖῳ, μετὰ τῆς
εὐειδεστάτης κυρίας Μαρίας Λαυράγκα
τὸ γένος Πρετεντέρη, εὐχόμεθα πᾶσαν
εὐτυχίαν.

— Προήχθη εἰς τὸν χρυσοῦν σταυρὸν
τοῦ βασιλικοῦ τάγματος τοῦ Σωτήρος ὁ
ἡμέτερος συμπολίτης κ. Πλάτων Βέγιας.

— Ὁ γνωστότατος παρ' ἡμῖν ὡς φί-
λεργος καὶ ἀγαθώτατος νέος κ. Σπυρο-
βάγγελος Καλαύριας ἀντήλλαξεν γαμήλι-
ον στέφανον μετὰ τῆς ζιλωτῆς κόρης
Σωσάνης Π. Διδάρη. Εἰς τὸ νεαρὸν ζευ-
γος εὐχόμεθα βίον εὐδαίμωναν.

— Ἐπίσης ἐν στενῷ οἰκογενειακῷ κύ-
κλῳ ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ ἀξιολόγου
νέου κ. Γερασίμου Ἰακωβάτου μετὰ τῆς
εὐπαιδευτοῦ καὶ σεμνοτάτης δεσποινίδος
Ἐλισάβετ Ν. Ἰγγλέση, τοῖς νεονύμφαις
εὐχόμεθα τὰ βέλτετα.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.